सर्गः १५ रूपे गीते च माधुर्य्यं तयोस्तज्ज्ञैर्निवेदितं। ददर्श सानुजो रामः शुश्राव च कुतूहली ॥ ६५ ॥ तद्गीत श्रवणैकाग्रा संसदश्रुमुखी बभौ। हिमनिस्यन्दिनी प्रातर्निर्व्वातेव वनस्थली ॥ ६६ ॥ वयोवेषविसंवादि रामस्य च तयोश्च सा। जनता प्रेक्ष्य सादृश्यं निर्निमेषा व्यतिष्ठत ॥ ६७ ॥

रूपेति। सानुजो रामस्तयोः कुशलवयोरूपे गीते च माधुर्य्यं रामणीयकं यथा संख्यं ददर्श च पुनः शुश्राव किं० मां ते रूपगीते जानन्ति तैर्निवेदितं किं० रां कुतूहली कौतुकवान् ॥ ६५ ॥ तदिति। संसत् सभा बभौ किं० सं तयोर्गीतस्य श्रवणे एकाग्रा पु० किं० सं अश्रूणि मुखे यस्याः सा केव वनस्थलीव किं० वं निर्व्वाता वायुरहिता पु० किं० वं प्रातर्हिमं निस्यन्दते प्रस्रवति सा ॥ ६६ ॥ वयइति। सा जनता जनसमूहो रामस्य च पुनस्तयोः कुशलवयोर्वयसा वेषेण च विसंवादि विलक्षणं न प्रकारान्तरेण सादृश्यं प्रेक्ष्य दृष्ट्वा निर्निमेषा आश्चर्य्यवशान्निमेषवर्जिता व्यतिष्ठत स्थिता अन्यस्यान्येनात्यन्तिक सादृश्यासंभवाद्विस्मयेन निमेषरहिता सती दृष्टवतीत्यर्थः ॥ ६७ ॥